

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte -Petru Ursache,
judecători- Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma, Petru Moraru, Liliana Catan
judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Amihalachioaie în numele inculpatului Caduc Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014 în cauza penală în privința lui

Caduc Pavel Filip născut la 22 februarie 1978, originar din r-nul Briceni, s. Grimancauți, domiciliat or. Briceni, str. Caprișnaia 9/9.

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 29.06.2009 - 13.12.2010 (prima instanță),*
- 2. 17.02.2011 - 22.06.2011; 05.04.2012 - 04.07.2012; 24.01.2013 - 14.05.2014 (instanța de apel),*
- 3. 01. 12.2011 - 06.03.2012; 10.10.2012 - 25.12.2012; 10.10.2014 - 16.12.2014 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 decembrie 2010, **Caduc Pavel** a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei, iar **Lesnic Oleg** (în privința căruia cauza nu se examinează) în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, echivalentul a 8.000 lei.

Procesul penal în privința lui **Caduc Pavel** în baza art. 177 alin. (3) Cod penal (red. 1961) a fost încetat, în temeiul art. 1 al Legii nr. 278-XV, privind amnistia, în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției Republicii Moldova. La fel, a fost încetat procesul penal și pe art. art. 264 alin. (5), 349 alin. (1), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu constatarea excepției de neconstituționalitate.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Caduc Pavel la 08 iulie 2002, aproximativ la orele 09:00, aflându-se la volanul a/m de model „Mercedes 310”, cu n/î ED AS 543, fără permis de conducere, contrar prevederilor pct. 10 alin. (2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, se deplasa pe traseul internațional Brest-Chișinău-Odesa

în direcția mun. Bălți, cu o viteză de peste 90 km/h, prin ce a încălcat prevederile pct. 47 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere. În timpul deplasării la kilometrul 669-500 al traseului menționat, a manifestat imprudență la trafic, fără a ține seama de circulația rutieră și ignorând cerințele pct. 45 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, a pierdut controlul asupra a/m pe care îl conducea și a tamponat a/m de model „VAZ-21061”, n/î ED AC 508, la volanul cărui se afla cet. Gnatiuc N. și în care se afla în calitate de pasager Boclinca A., care ulterior a intrat pe acostament și s-a tamponat într-un copac de la marginea drumului.

În rezultatul accidentului rutier, șoferului Gnatiuc Nicolae, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 106-A „D” din 29 iulie 2002, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și în rezultatul cărora acesta a decedat în spital, iar pasagerului Boclinca Alexandru, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală 107-A „D” din 29 iulie 2002, leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot el, Caduc Pavel, la 10 iulie 2005, aproximativ la ora 13:20, întorcându-se din Ucraina, or. Cernăuți în Republica Moldova, a intrat pe teritoriul PCTF Briceni cu a/m său de model „BMW 520” n/î BL CV 737, pe care îl conducea și în timp ce controlorul Comendurii Briceni, sergent superior Romaniuc S., aflat în exercițiul funcției, a cerut de la Caduc Pavel actele la control, acesta, fiind în stare de ebrietate, și-a amintit că la 06 iulie 2005 s-a certat cu cet. Romaniuc S. din cauza că ultimul nu i-a permis să parcheze a/m pe teritoriul PCTF Briceni, numindu-l cu cuvinte necenzurate, l-a lovit pe ultimul cu pumnul în față cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.76-D din 18 septembrie 2005, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și amenintându-l cu moartea.

Tot el, la 24 iulie 2005, aproximativ la orele 07:25, aflându-se la volanul a/m de model „BMW 520” n/î BL CV 737, fără permis de conducere, contrar prevederilor pct. 10 alin. (2) a Regulamentului Circulației Rutiere, se deplasa pe traseul internațional Brest-Chișinău-Odesa din direcția orașului Lipcani spre direcția orașului Briceni, cu viteza mai mare de 90 km/h, prin ce a încălcat prevederile pct. 47 alin. (1) lit. b) a Regulamentului Circulației Rutiere, avându-i în calitate de pasageri pe Romanciuc Dumitru, Romanciuc Veronica și Ochișor Alina. În timpul deplasării, ajungând la kilometrul 65 al traseului menționat, în apropierea s. Caracușenii Noi, r-nul Briceni, a manifestat imprudență la trafic, fără de a ține seama de situația rutieră, pe carosabilul umed, contrar prevederilor pct. 45 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere a cotit în curbă pe partea stîngă, ieșind pe sensul opus al circulației, frînând brusc a pierdut controlul asupra a/m și a derapat în partea stîngă a carosabilului, ieșind pe acostament, unde s-a tamponat în copacii de la marginea pădurii.

În rezultatul accidentului rutier pasagerilor Romanciuc Dumitru și Romanciuc Veronica le-au fost cauzate, conform raporturilor de expertiză medico-legală nr. 37-D și 38-D din 25 august 2005, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și în rezultatul cărora aceștia au decedat, iar pasagerei Ochișor Alina i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr 28-D din 03 august 2005, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Tot el, la 24 decembrie 2005, aproximativ la ora 01:00, aflându-se lângă barul „Moldova”, amplasat în apropierea postului vamal „Briceni”, împreună cu Lesnic Oleg și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, i-a acostat pe Eșanu Aurel și Magalu Vasile, care se aflau pe teritoriul vamei Briceni, au inițiat cu ultimii o ceartă și le-au provocat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, provocându-le astfel vătămări corporale.

Tot el, la 24 decembrie 2005, aproximativ la ora 01:00, aflându-se lângă barul „Moldova”, amplasat în apropierea postului vamal „Briceni”, împreună cu Lesnic Oleg și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate, din

intenții huliganice, i-a acostat pe Eșanu A. și Magalu V., care se aflau pe teritoriul vamei Briceni, au inițiat cu ultimii o ceartă și le-au provocat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale și anume: lui Magalu Vasile, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 89-D din 27 decembrie 2005 - vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, iar lui Eșanu Aurel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1557/D din 14 august 2006 - vătămări corporale medii care au dus la dereglarea sănătății mai mult de 21 de zile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care: lui Caduc Pavel să-i fie numită pedeapsa în baza art. 152 alin.(2) lit. e), i) Cod penal, până la modificările operate la 24 mai 2009, de 3 ani închisoare, în baza art. 264 alin.(5) Cod penal, de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită de 6 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Să fie încetat procesul penal în privința lui Caduc Pavel în baza art. 177 alin. (3) Cod penal (red. 1961), în temeiul art. 1 al Legii nr. 278-XV din 16 iulie 2004 privind amnistia în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției RM și să fie încetat procesul penal în baza art. 349 alin. (1) Cod penal (red. 2003), în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2011, apelul procurorului a fost admis, din alte motive decât cele invocate, casată parțial sentința, în latura încetării în privința inculpatului Caduc Pavel a procesului penal în baza art. 264 alin. (5), 287 alin. (2) lit. b), 349 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care:

Potrivit art. 275 pct. 9), 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Caduc Pavel în baza art. art. 264 alin. (5), 287 alin. (2) lit. b), 349 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea lui la răspundere penală.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis posibilitatea admiterii în parte a apelului declarat, din alte motive decât cele invocate, casând parțial sentința, cu adoptarea în această parte a unei soluții noi, potrivit căreia a fost schimbat temeiul procesual de încetare a procesului penal.

Constatând legalitatea condamnării inculpatului în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța de apel a reținut aprecierea obiectivă de către instanța de fond a aspectelor de fapt ale cauzei, ce demonstau caracterul intenționat al acțiunilor criminale a acestuia, privind vătămarea intenționată medie a integrității corporale a lui Eșanu Aurel, săvârșită în comun cu Lesnic Oleg și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în noaptea spre 24 decembrie 2005 lângă barul "Moldova" din apropierea PV "Briceni".

4.2. Totodată, ca temei procesual de încetare a urmăririi penale, cu referire la art. art. 275 pct. 9), 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că organul de urmărire penală la 24 decembrie 2005 prin ordonanță a dispus pornirea procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe episodul din 24.12.2005 cu participarea lui Caduc Pavel și alte persoane necunoscute, fiind recunoscut în calitate de bănuit prin ordonanța din 24.12.2005, însă, după expirarea termenului de trei luni

prevăzut de art.63 alin. (2) Cod de procedură penală, adică la 07.06.2006, acuzarea prin ordonanță i-a înaintat învinuirea în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu era în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de trei luni. Dispoziția alin. (3) a aceleiași norme procesuale stipulează, că după expirarea acestui termen, organul de urmărire penală este obligat să dispună scoaterea bănuîtului de sub urmărire sau să-i formuleze învinuirea.

Însă, pe episodul dat, în privința inculpatului, în termenul de trei luni prevăzut de lege, n-a fost întocmită nici una din cele două ordonanțe, obligatorii pentru organul de urmărire penală, după care la expirarea a șase luni, lui i-a fost formulată învinuirea inclusiv și pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Eroarea procesuală admisă de către organul de urmărire penală, determina potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nulitatea absolută a actelor procesuale întocmite după expirarea termenilor indicați la art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece a fost încălcat principiul „non bis in idem” garantat de art. 22 alin. (2) și alin. (3) Cod de procedură penală, ce prevede dreptul persoanei de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori.

Expirarea termenului de aflare a persoanei sub urmărire în calitate de bănuît, fără punerea ei ulterioară sub învinuire, stârnește incertitudine, deoarece ea nu poate proba încetarea urmăririi penale, intrând în contradicție cu principiul previzibilității.

Astfel, instanța de apel, în prezența acestor circumstanțe a condiționat tragerea inculpatului la răspunderea penală pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ceea ce a impus încetarea procesului penal.

4.3. Pe același temei, cu argumentarea expusă mai sus, instanța de apel a concluzionat fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, referitor la care Caduc Pavel a fost recunoscut în calitate de bănuît prin ordonanța din 28.12.2005, dar a fost pus sub învinuire pe acest episod tocmai la data de 07.06.2006, adică după expirarea termenului de trei luni, stipulat la art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Motivul pentru care s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința inculpatului pe acest capăt de învinuire, a fost altul decât cel solicitat de autorul apelului ce pretindea la împlinirea termenelor de tragere la răspunderea penală, avînd putere preferențială.

4.4. În ce privește episodul accidentului rutier din 24 iulie 2005, soldat cu decesul părților vătămate Romanciuc Veronica și Romanciuc Dumitru, instanța de apel susținînd soluția instanței de fond privind încetarea în această parte a procesului penal în privința inculpatului, a reținut, că potrivit ordonanței din 27 iulie 2005 Caduc Pavel a fost recunoscut în calitate de bănuît, fiind dispusă reținerea lui, aducerea la cunoștință a drepturilor procesuale și efectuarea interogatoriului. Ulterior, prin ordonanța procurorului interimar al procuraturii Briceni, V. Buruian, din 27 octombrie 2005, Caduc Pavel a fost scos de sub urmărirea penală pe acest episod, în legătură cu expirarea termenului de menținere în calitate de bănuît. Prin ordonanța din 11 noiembrie 2005, Procurorul r-lui Briceni a reluat pe acest episod urmărirea penală, fără a dispune anularea ordonanței precedente de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, după care, prin ordonanța din 11.12.2005, Caduc Pavel a fost pus sub învinuire pe art. 264 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel, a menționat că în speță erau aplicabile prevederile art. 22 alin. (2), (3), art. 287 alin. (1), (7) Cod de procedură penală, care stipulează că scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor cînd fapte noi

sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea respectivă.

Astfel, potrivit materialelor cauzei penale, ordonanța din 27 octombrie 2005 de încetare a urmăririi penale, a fost adoptată legal de către o persoană abilitată cu drepturi procesuale în acest sens, cu referire la normele procesuale ce prevăd modalitatea și motivele de încetare a urmăririi penale.

Respectiv, reluarea urmăririi penale în cazul dat putea fi condiționată numai dacă fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea respectivă.

Însă, motivele pentru care s-a dispus reluarea urmăririi penale au fost formale, neîntemeiate și neargumentate, invocându-se doar că în fapt n-a existat cauza care a determinat luarea acestei hotărîri, fără a fi reținute careva fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente ce ar fi afectat hotărîrea de încetare a urmăririi penale.

Mai mult ca atât, urmărirea penală pe acest episod a fost reluată fără a se dispune anularea ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire, în acest aspect fiind prezente două hotărîri a organului de urmărire penală ce nu se pot concilia, prima nefiind contestată în modul prevăzut de lege de către persoanele interesate devenind definitivă la momentul adoptării celei de-a doua hotărîri, care de altfel a fost luată de către o persoană neabilitată cu acest drept procesual, or la momentul adoptării ei, erau aplicabile prevederile legii procesuale din 2003, pînă la modificările din 03.11.2006 operate la art. 52 alin. (2) Cod de procedură penală, ce au acordat acest drept procesual procurorilor din teren.

În atare împrejurări, s-a constatat că urmărirea penală pe art. 264 alin (5) Cod penal, în privința lui Caduc Pavel în precedentă procedură a finisat odată cu adoptarea ordonanței de încetare a urmăririi penale din 27.10.2005, reluarea ei nefiind condiționată de împrejurările strict prevăzute de art. 287 Cod de procedură penală.

Respectiv toate actele procesuale adoptate după încetarea urmăririi penale, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, erau lovite de nulitate, iar datele de fapt obținute ulterior încetării urmăririi penale, nu puteau fi admise, conform art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în calitate de probe, pentru că au fost dobîndite cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, urmînd a fi excluse.

Ținînd cont de faptul că învinuirea formulată inculpatului în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, i-a fost adusă după încetarea procesului penal, instanța de apel a conchis ca fiind corectă soluția adoptată de către instanța de fond privind încetarea procesului penal pe acest episod.

4.5. Cît privește legalitatea sentinței în latura încetării în privința lui Caduc Pavel a procesului penal pe art. 177 alin. 3 Cod penal (în redacția legii din 1961) pe episodul din 08.07.2002, instanța de apel a menționat că sentința în această parte n-a fost contestată de către autorul apelului, ea fiind legală.

4.6. În privința motivelor, pentru care instanța de fond a dispus atenuarea pedepsei penale pentru Caduc Pavel în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i aplicate dispozițiile art. 79 Cod penal, cu numirea unei pedepse de altă categorie decît cea prevăzută de sancțiunea normei imputate, instanța de apel a conchis că acestea au fost expuse în conținutul sentinței adoptate prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt ce a determinat netemeinicia cerinței apelantului privind înăsprirea în privința lui a pedepsei penale.

Instanța de apel, a concluzionat posibilitatea admiterii din alte motive decît cele

invocate, a apelului declarat de acuzatorul de stat, dispunând casarea din oficiu a sentinței în latura încetării procesului penal în privința inculpatului pe art. art. 264 alin. (5); 287 alin. (2) lit. b); 349 alin. (1) Cod penal, fiind schimbat, în această latură, temeiul procesual de încetare a procesului penal, dispunându-se adoptarea unei soluții noi de încetare a procesului penal potrivit art. art. 275 pct. 9); 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, pentru că există circumstanțe ce exclud tragerea lui la răspunderea penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a menționat că declararea neconstituționalității prevederilor art. 63 alin.(6) Cod de procedură penală, nu putea condiționa încetarea procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct.6) și art. 332 alin. (1) raportat la art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală, deoarece prin încetarea de drept a calității de bănuț și omisiunea emiterii unui act procesual în acest sens nu s-a încălcat principiul expus la art. 22 Cod de procedură penală și nu a fost afectată admisibilitatea probelor în sensul art. art. 94 și 95 Cod de procedură penală, dacă aceste prevederi au fost respectate.

Totodată, în cazul în care calitatea de bănuț a persoanei a încetat de drept, însă ulterior au apărut circumstanțe care corespundeau condițiilor de reluare a urmăririi penale expuse la art. 287 alin.(4) Cod de procedură penală - au apărut fapte noi sau recent descoperite, caz prezent în speță și urmărirea penală a fost continuată cu punerea persoanei sub învinuire, această reluare nu a fost de natură să ducă la încetarea procesului penal în baza temeiurilor invocate de către instanța de apel.

În latura învinuirii inculpatului, în baza art. 349 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de către organul de urmărire penală, care la expirarea termenului de 3 luni a calității de bănuț nu s-a expus asupra scoaterii acestuia de sub urmărirea penală, continuând urmărirea penală cu punerea persoanei sub învinuire, au fost respectate întru totul cerințele art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, prin apariția unor fapte noi sau recent descoperite, confirmate prin probe noi.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat, casată și dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iulie 2012, a fost respins, apelul declarat de procuror, ca fiind depus peste termen.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că sentința a fost pronunțată la 13 decembrie 2010, procurorul a fost informat despre redactarea ei la 11 ianuarie 2011, copia scrisorii fiind înregistrată la Procuratura mun. Bălți cu data de 12 ianuarie 2011, iar procurorul a depus apel împotriva sentinței la 03 februarie 2011, adică cu omiterea termenului prevăzut de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, invocând ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a indicat că instanța de apel incorect și neîntemeiat a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat ca fiind depus peste termen.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 decembrie 2012, a fost admis recursul declarat, fiind casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a indicat că recurentul

critica soluția instanței de apel, prin prisma judecării apelului declarat, care a fost depus în termenul prevăzut de lege, însă de instanța de apel a fost respins ca fiind tardiv.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, concluzia instanței de apel a fost adoptată fără a fi cercetate toate circumstanțele procedurii de depunere a apelului.

La materialele cauzei a fost anexată copia scrisorii din 11 ianuarie 2011, cu numărul de înregistrare 11, prin care se înștiința procurorul mun. Bălți, despre redactarea sentinței din 13 decembrie 2010.

La dosar a fost anexată xerocopia acestei scrisori (după cum afirma partea apărării) înregistrată la 12 ianuarie 2011 în procuratura mun. Bălți, care, în opinia părții apărării, confirma că scrisoarea din 11 ianuarie 2011 de înștiințare despre redactarea sentinței a ajuns în procuratură a doua zi, respectiv apelul depus de procuror a fost depus peste termen.

Comparând vizual scrisoarea de înștiințare despre redactarea sentinței, care în opinia apărării era o xerocopie a scrisorii cu același conținut din 11 ianuarie 2011, anexată la dosar, s-a observat că ele diferă una de alta. În scrisoarea (f.d. 346, vol. IV) este clar scris numărul de ieșire a acesteia 11 și data de 11 ianuarie 2011, fără careva corectări. În xerocopia scrisorii (f.d. 405, vol. IV) se observă corectări la data înregistrării și anume este corectată luna și anul înregistrării.

Deasemenea, era diferită amplasarea în conținutul scrisorii a datelor privind familia inculpatului, data pronunțării sentinței și articolul din Codul penal în baza căror a fost pus sub învinuire.

În primul caz, această informație este amplasată la mijlocul liniei din scrisoare, pe când în xerocopie, această informație este amplasată deasupra acestei linii.

Pe xerocopia scrisorii (f.d. 405, vol. IV), este amplasată o șampilă a instituției care a înregistrat scrisoarea, însă nu este vizibil și nu se poate confirma cu certitudine, că această instituție este Procuratura mun. Bălți, lipsesc deasemenea date despre numărul de înregistrare, fiind indicat doar data înregistrării 12.01.2011. Cu toate că partea apărării afirmă că copia scrisorii despre înștiințarea procurorului privind redactarea sentinței a fost înregistrată la procuratura mun. Bălți la 12 ianuarie 2011, în Registrul procuraturii de înregistrare a corespondenței lipsesc asemenea date.

La dosar, este anexată xerocopia primei pagini din sentința de condamnare a lui Caduc P. din 13 decembrie 2010 (f.d. 407, vol. IV), care, în opinia acuzatorului de stat, confirmă faptul că apelul a fost depus în termen, din care rezultă că copia sentinței a fost înregistrată în Procuratura mun. Bălți la data de 19 ianuarie 2011.

Circumstanțele nominalizate nu au fost verificate integral și pripit s-a decis de către instanța de apel de a declara apelul, ca fiind depus peste termen.

A fost menționat și alt aspect al cauzei: prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2011, instanța a decis că apelul declarat de procuror este depus în termen și în cazul în care partea apărării susținea că a fost omis termenul, aceasta era în drept să conteste decizia cu recurs, însă n-a utilizat această cale ordinară de atac. Decizia instanței de apel fiind atacată cu recurs doar de către acuzatorul de stat.

În concluzie s-a constatat că această eroare judiciară nu putea fi corectată de către instanța de recurs, motiv pentru care s-a impus necesitatea casării hotărârii atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, care a fost pronunțată integral la 11 iunie 2014, a fost admis apelul declarat, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- a fost încetat procesul penal în privința inculpatului în baza art. 177 alin. (3) Cod penal (red. 1961), în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 1 al

Legii nr. 278-XV privind amnistia, în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției RM;

- a fost încetat procesul penal în privința inculpatului în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- inculpatul a fost condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal, prin prisma art. 79 Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani;

- inculpatul a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal (red. de până la 24.05.2009) la 3 (trei) ani închisoare;

- În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a fost stabilită pedeapsa definitivă, prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani. Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani;

- Acțiunea civilă înaintată de Eșanu S. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile;

În rest, sentința a fost menținută.

10.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că apelul a fost declarat în termen și că instanța de fond a administrat probele prezentate de părți, însă a tras greșit concluzia privind necesitatea încetării procesului penal în baza art. art. 264 alin. (5); 287 alin. (2) lit. b); 349 alin. (1) (redacția din 2003) Cod penal, în legătură cu constatarea excepției de neconstituționalitate și anume din motivul nerespectării prevederilor art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat următoarele:

Caduc Pavel, la data de 08.07.2002, aproximativ la ora 09:00, aflîndu-se la volanul a/m de model „Mercedes 310”, n/î ED AS 543, fără permis de conducere, contrar prevederilor pct. 10 alin. (2) lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, se deplasa pe traseul internațional Brest-Chișinău-Odesa, în direcția mun. Bălți, cu o viteză de peste 90 km/h, prin ce a încălcat prevederile pct. 47 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere. În timpul deplasării la kilometrul 669-500 al traseului menționat a manifestat imprudență la trafic, fără a ține seama de circulația rutieră și ignorînd cerințele pct. 45 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, a pierdut controlul asupra a/m pe care îl conducea și a tamponat a/m de model „VAZ-21061”, n/î ED AC 508, la volanul căruia se afla Gnatiuc Nicolae și în care se afla în calitate de pasager Boclinca Alexandru, care ulterior a intrat pe acostament și s-a tamponat într-un copac de la marginea drumului. În rezultatul accidentului rutier, șoferului Gnatiuc N. i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 106-A-„D” din 29.07.2002, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și în rezultatul cărora acesta a decedat în spital. Pasagerului Boclinca A. i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 107-A-“D” din 29.07.2002 leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot el, la 10 iulie 2005, aproximativ la ora 13:20, întorcîndu-se din Ucraina, orașul Cernăuți, în Republica Moldova, a intrat pe teritoriul PCTF Briceni cu a/m său de model „BMW 520” n/î BL CV 737, pe care îl conducea și în timp ce controlorul Comendurii Briceni, sergent superior Romaniuc Sergiu, aflat în exercițiul funcției, a cerut de la Caduc Pavel actele la control, acesta fiind în stare de ebrietate și-a amintit că la 06.07.2005 s-a certat cu cet. Romaniuc S. din cauza că ultimul nu i-a permis să parcheze a/m pe teritoriul PCTF Briceni, l-a numit cu cuvinte necenzurate, l-a lovit pe ultimul cu pumnul în față cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 76 din 18.09.2005, leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și l-a amenințat cu moartea și vătămări corporale.

Tot el, la 24 iulie 2005 aproximativ la ora 07:25, aflându-se la volanul a/m de model „BMW 520” n/î BL CV 737, fără permis de conducere, contrar prevederilor pct. 10 alin. (2) RCR, se deplasa pe traseul internațional Brest-Chișinău- Odesa din direcția orașului Lipcani spre direcția orașului Briceni, cu viteza mai mare de 90 km/h, prin ce a încălcat prevederile pct. 47 alin. (1) lit. b) RCR, avându-i în calitate de pasageri pe Romanciuc D., Romanciuc V. și Ochișor A.. În timpul deplasării, ajungând la kilometrul 65 al traseului menționat, în apropierea sat. Caracușenii Noi, a manifestat imprudență la trafic, fără de a ține seama de situația rutieră, pe carosabilul umed, contrar prevederilor pct. 45 alin. (1) RCR, a cotit în curbă pe partea stîngă ieșind pe sensul opus al circulației, frînînd brusc a pierdut controlul asupra a/m și a derapat în partea stîngă a carosabilului, ieșind pe acostament, unde s-a tamponat în copacii de la marginea pădurii. În rezultatul accidentului rutier pasagerilor Romanciuc D. și Romanciuc V. le-au fost cauzate, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 37 D și 38 D din 25.08.2005, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și în rezultatul cărora aceștia au decedat, iar pasagerei Ochișor S. i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 28 D din 03.08.2005 constituie vătămări corporale medii.

Tot, la 24 decembrie 2005, aproximativ la ora 01:00, aflându-se lîngă barul „Moldova”, amplasat în apropierea postului vamal „Briceni”, împreună cu Lesnic Oleg și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, i-a acostat pe Eșanu Aurel și Magalu Vasile, care se aflau pe teritoriul vamei Briceni, au inițiat cu ultimii o ceartă și le-au provocat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, provocîndu-le astfel vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1557/D din 01.08.2006, lui Eșanu A i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Totodată, s-a indicat că din conținutul probelor administrate în cadrul cercetărilor judecătorești s-a confirmat pe deplin vinovăția inculpatului. Acțiunile lui pe deplin s-au încadrat în prevederile art. 177 alin. (3) Cod penal (red. anului 1961) - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care s-a soldat cu decesul victimei; în baza art. 349 alin. (1) - amenințarea cu moartea și vătămarea integrității corporale a persoanei cu funcție răspundere, care se afla la serviciu, în scopul sistării activității de serviciu; în baza art. 264 alin. (5) Cod penal- încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care s-a soldat cu decesul a două persoane; în baza art. 152 alin. (2) lit. e), i) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvîrșită de două persoane, din intenții huliganice.

Legalitatea sentinței în latura încetării procesului penal pe învinuirea inculpatului în baza art. 177 alin. (3) Cod penal (red. anului 1961) pe episodul din 08.07.2002 n-a fost contestată de către procuror, ea fiind legală.

Totodată, s-a considerat întemeiată cerința apelantului, potrivit căreia, declararea neconstituționalității prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală nu putea avea drept consecință încetarea procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) și art. 332 alin. (1) raportat la art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond neîntemeiat a dedus oportunitatea încetării procesului penal pe art. art. 264 alin. (5), 287 alin. (2) lit. b); 349 alin. (1) (redacția din 2003) Cod penal, din motivul declarării neconstituționalității prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală.

În partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a conchis că, învinuirea inculpatului

în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, i-a fost înaintată după expirarea termenului de 5 luni de la data recunoașterii ca bănuț, prin ce s-au încălcat prevederile art. 63 Cod de procedură penală.

Pe același temei, instanța de fond a concluzionat necesitatea încetării procesului penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 264 alin. (5) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, atît inculpatul cît și apărătorul lui, considerîndu-se lezați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea ordonanțelor de punere sub învinuire în modul și termenul stabilit de lege.

La finisarea urmării penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, la fel nu au avut nici o obiecție asupra actului menționat, prezumîndu-se că au acceptat situația dată.

Astfel, s-a constatat că în speță nu a fost încălcat art. 4, Protocolul 7 din CEDO și principiul „non bis idem”. Totodată nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art. 275 pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece depășirea termenului prevăzut la art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală în legătură cu expirarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuț nu împiedică desfășurarea procesului penal.

La fel, instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 22 alin. (2), (3), art. 287 Cod de procedură penală, care stipulează că scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, sau încetarea urmării penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor cînd fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă. Însă, pentru a decide astfel, instanța de fond trebuia să verifice materialele cauzei și să argumenteze la concret, dacă au fost sau nu acumulate probe noi de către organul de urmărire penală după emiterea ordonanței din 27.10.2005 de scoatere a inculpatului de sub urmărirea penală pe episodul accidentului rutier din 24.07.2005, în legătură cu expirarea termenului de menținere în calitate de bănuț (f.d.72, vol. II).

În cadrul urmării penale, în latura învinuirii inculpatului conform art. 349 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de către organul de urmărire penală, care, la expirarea termenului de 3 luni a calității de bănuț nu s-a expus asupra scoaterii acestuia din urmă de sub urmărirea penală și a continuat urmărirea penală cu punerea persoanei sub învinuire, au fost respectate cerințele art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, prin apariția unor fapte noi sau recent descoperite, confirmate prin probe noi.

Din acest motiv, au fost considerate întemeiate cerințele apelantului privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în baza art. 349 alin. (1) Cod penal în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragere la răspundere penală și nu din motivul invocat de instanța de fond.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a mai constatat că la data de 24.12.2005, cînd a avut loc episodul de huliganism în privința lui Eșanu Aurel și Magalu Vasile și de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății lui Eșanu A., în vigoare era Codul penal adoptat la 18.04.2002, iar art. 152, pînă la modificările operate în acesta la 24.05.2009, conținea în alin. (2) semnul calificativ prevăzut de lit. e) de două sau mai multe persoane și în lit. i) cu intenții huliganice.

Potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni, nu are efect retroactiv, sub acest aspect, instanța de apel a considerat mai favorabilă legea penală în vigoare pînă la

24.05.2009, potrivit căreia art. 152 alin. (2) Cod penal, conținea și semnele calificative: e) de două sau mai multe persoane, i) cu intenții huliganice.

În acest sens, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 152 alin. (2) lit. e) și i) Cod penal (în vigoare până la 24.05.2009), după cum instanța de fond a încadrat și acțiunile celui de-al doilea inculpat - Oleg Lesnic și după cum a solicitat și partea acuzării.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea și gradul de pericol social a infracțiunilor săvârșite de inculpat, de circumstanțele cauzei și s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv și anterior n-a fost judecat.

În calitate de circumstanță atenuantă a fost considerată prezența a doi copii minori în familia inculpatului. La fel, potrivit declarațiilor succesorului părților vătămate Tulbea Ana, date în instanța fond și cercetate în instanța de apel, rezulta că inculpatul pînă la examinarea cauzei, a acordat ajutor material atît ei cît și copiilor decedaților și are grijă de ei, de aceea nu dorește ca inculpatul să fie pedepsit. Această circumstanță instanța de apel a considerat-o excepțională. Faptul că inculpatul a acordat un ajutor substanțial copiilor victimelor accidentului rutier, susținîndu-i material, a constituit temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, care a permis aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, ținînd cont și de solicitările reprezentantului legal al părților vătămate, care a solicitat ca lui să nu-i fie aplicată pedeapsa cu închisoarea, deoarece de el depinde și ce viață vor duce copiii rămași orfani.

Totodată, instanța de apel a considerat necesară aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, stabilind un termen de probă. Relevant în acest sens a fost considerată atitudinea părții vătămate, care a solicitat ca inculpatul să nu fie pedepsit aspru.

În latura acțiunii civile înaintate de partea vătămată Eșanu A. s-a considerat că aceasta urmează să fie admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se decidă în ordinea procedurii civile deoarece partea vătămată nu a prezentat instanței de apel documente ce ar confirma suma prejudiciului ce i s-a cauzat prin infracțiune.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 11 iulie 2014 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale avocatul indică că nu contestă faptele incriminate inculpatului în rechizitoriu, dar critică erorile de drept comise de instanța de apel, care după părerea sa l-a condamnat ilegal pe inculpat fără a lua în considerație constatările Curții Constituționale a Republicii Moldova, expuse în Hotărîrea nr. 26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală, unde Curtea s-a expus asupra dreptului constituțional al persoanei de a nu fi urmărită, judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În recurs se critică lipsa aprecierii faptului că față de inculpat nu a fost respectată procedura prevăzută de art. 287 Cod de procedură penală, care permite reluarea urmăririi penale după încetarea acesteia sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală dacă fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Este criticat și argumentul instanței de apel privind lipsa contestării de către partea apărării a actelor presupus ilegale ale organului de urmărire penală, la momentul finisării acesteia și prezentării materialelor de urmărire penală, deoarece neconstituționalitatea

prevederilor menționate supra, a fost constatată după finisarea urmăririi penale.

În altă ordine de idei s-a indicat și faptul că apelul procurorului a fost declarat tardiv, fapt ce nu s-a luat în calcul la adoptarea decizii contestate.

11.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului declarat, din motiv că acțiunile organului de urmărire penală sunt legale în cadrul dosarului penal și nu a fost admisă încălcarea legii procesual penale, ce ar fi condiționat comiterea unei erori grave de drept.

12. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

În sensul celor expuse supra, Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 decembrie 2012, a fost obligată instanța de apel, în cadrul rejudecării cauzei, să verifice minuțios circumstanța privind respectarea termenului de atac de către procuror la exercitarea căii de atac apelul. Însă, ultima s-a limitat doar la constatarea faptului că apelul a fost declarat în termen, fără a o motiva, expunîndu-și în continuare motivele doar asupra fondului cauzei.

Astfel, se constată că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel din 11 iunie 2013 (V. 5, f.d. 201), a fost admis demersul procurorului privind vizionarea registrului de corespondență de intrare nr. 1, anul 2011, f.d. 97, iar apoi dispusă și anexarea la materialele cauzei a copiei din acest registru, a cererii adresate de către procuror la 23.12.2010 instanței de fond, privind expedierea copiei sentinței redactate, cît și a copiei sentinței date.

Vizionînd copia registrului menționat (V. 5, f.d. 187) se constată că aceasta de fapt este copia din registrul de intrare al Judecătoriei Bălți, prin care se confirmă declararea apelului de către procuror la data de 03 februarie 2011, dar care nicidecum nu indică asupra datei la care a fost recepționată copia sentinței de către procuror.

În așa mod Colegiul lărgit constată că informația dată nicidecum nu demonstrează faptul la ce dată a fost recepționată copia sentinței de către procuror, pentru a putea aprecia momentul începerii și finisării curgerii termenului de atac pentru procuror.

Aprecierea circumstanței date poate fi efectuată doar în baza cercetării originalului registrului de intrare al Procuraturii mun. Bălți din acea perioadă, cu anexarea ulterioară la materialele cauzei a copiilor relevante din el, fapt care urmează a fi efectuat de către instanța de apel la rejudecarea cauzei.

Odată fiind efectuate aceste acțiuni, în dependență de caz, instanța de apel urmează să se pronunțe și asupra celorlalte circumstanțe ale cauzei, dacă se constată că apelul a fost declarat în termen.

Deoarece această eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs ordinar, se impune casarea hotărîrii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei în ordine de apel, instanța urmează să ia în considerare cele expuse în prezenta decizie, să judece apelul în strictă conformitate cu prevederile legii, să verifice argumentele invocate anterior și în recurs și să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

13. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Gheorghe Amihalachioaie în numele inculpatului Caduc Pavel, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, în cauza penală în privința lui **Caduc Pavel Filip**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru

Liliana Catan